

Todd and
S. Alice L. D.

Thursday

Spokane

Har med en majs kort-
fattade och en frandagen
och hur den frindas ^(frind?) i Strimby,
Svenska arken / (Barnen Luv).

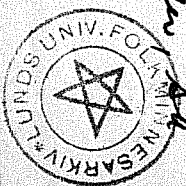
Frundagen, eller egentligen
trunkvallen, är här dagen för
Marie Beckvildesdag. För dagen
finns inga särskilda skick
som iakttagas, midsomstagsdansen
är man gärna vill ha lite
bättre mat än vanligt —
det är ju midsomnatten, midsom-
ningen till en stor helg —
men maten kan vara av den
mest olika beskaffenhet.

(11 sid)



allt efter var och en val
och lagenshet.

Men så nämner sig
bevillan. Så är alla iöriga
att se till sina penningar.
Jante får några redskap,
någon ryggsack, kälkan, sken-
skorredskap o. d. Så finner
att andra har himmel. Jagem
och får ligga luggen utanför
redskapen, allt skall vara i
ordning på sådant sätt, ty
annars kom drömmen att
andra matten dräcka på
det, som man ej ägnat till-
räckligt omtanke åt eller
försämnat. Stundt mågen
jagen efter påsaren något,
som ej varit riktigt som
det skulle den matten så.



skulle dei med ordet: —
"Her dei har trauen skedit på"
i makt," og dei var da° en
veldig skikar for nesten —
koraide som girist lacharumom
uleidning.

Strandager skulle trauem
kame lys i sang. Alle belegg
skulle vara avslutade i
på pass god tid, og man
hann legge sig innom dei
blev mørkt. Det ofte
denne dagen skulle man
aldrig anvenda lys for all
arbeide, utan alltid i tillegg
og ~~at~~ man var i sang
for mørkningen. Strandager
inledte den delen av året,
da arbeidsdagen ei skulle
række lengre en fram til



uppgång till den nedgång.
 Omväxels folk höll ingens
 strängt därpå. Stade någon
 t. et. korsten i skogen måste
 de nödvändigt anbringas på
 tidigt, att korsten hann
 hems och sköta om dragnen
 och ge den froden innan
 de blev märkt samt även
 sjöhu hann att föra sig
 med mat och v. lagg
 sig. De var tjänstfolket
 sköta tid. S. o. m. den 23
 mars kunde de få skita och
 arbeta både till kl. 10 och
 11 om kvällarna, men nu
 hade trawen blivit all för
 — nu fanns det bestaus
 arbetstid, gud ska lov! Vårfrö-
 aften de var en viltig dag.



Detta hade nog sitt samman-
hang med, att alla bräddar
spelar nu vara på gott
som understötker för land-
befolkningen vid denna tid ^(sej)
Slagströken var länge
sedan ~~avslutad~~ — det var annars
en tid som det gällde att
ligga i allen kraft bilista
och samt på långt som den
varade. — Skogsbyggningen bör
helst vara slut vid detta
läge, högg man sevärt
båda riket ^g och på den. Detta
var de tre viktigaste sydel-
ställningarna för mannen
intertill på denna art. Jordbrukets
kunde man annars ^g ta i gång
med. Siden var alltså ^g på
bädd. Reparationer och ~~dyr~~



Tillfälliga sysselsättningar var
 det man kunde få tillgång till
 att ägna ~~sin~~ sina krafter
 åt, och det kunde gå till med
 barmen på den tiden sedan var
 svårt. Alltså ingen lyxbrän-
 ning längre, man kunde
 spara sina pengar till de bättre
 behöfver.

Det här sa jag om människans
 arbete ända ären sin jättelighet
 för kvinnfolken. Spårat, när
 man, sommar o. dyl. var i det
 stora hela vitterhetsarbetet,
 som nu borde vara på långt
 framskridet att man kunde
 släppa tankarna släppa + man
 skymningen kom och i stället
 gå och lägga sig. — — —
 bräddar nästan sig



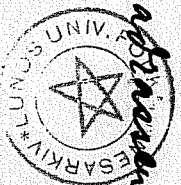


Småbarnen, för sådana
finner, ha sina små barn
besvär med sin upphägg
sina strumpor på spickbeare,
ty barnen skulle komma med
lett, och de lades i strumporna.
Enom skedet kom hon, och
för måste man naktbiktur
hanga strumporna på spick
så hon hade lätt att finna
platsen för sina gåvor. Smålla
barn kunde om morgonen
litta soverkita eller någon
enkel lekare i sina strum-
por, men de elaka kunde
räka bli begärade med
ett potatis eller dylikt. En
dylik maten ville ingen
gärna raka ut för, därför
voro barnen omvårdningsvärd
(Tillägg)
(Barnen väste låga sig i tidigt som möjligt och
annus annus fräskast barn på deras huvudgata.)

spaka dagarna för världsmakten.
 Detta är alltså ett av de gamla
 uppgifterna för oss som ett led
 i kampanjstrategin. — Sina-
 skansen lärde sig icke
 franska som en fågel utan
 som ett mycket stort rosvår
 i kichen med julstämman.

Den äldre ungdomen,
 som hunnit veta ifrå
 tron på franska som utställare
 av gaver, har litet andra
 lagar för sig. De haata lönka
 bliken med sängarna. Bäst
 det är, när ingen ser det,
 underligger den egna kisten
 på det mycket stora loppet
 mer till kisten. Där litar
 kashanda ett stort-och-horn.

Strikt har under maktens



9 med det 1763

hos någon annan / minn någon
kommer och får det det. —

Jojo, den nye ägaren till huset
ann ingenting, tanker kanske
ej heller åter på vad det är
för en kväll i kväll, ^{och} att
lägger sig och sover god
därja till morgonen efter.

Men då får han veta av
det "glöm-as" honom-as." ropas
det hastfallet från alla hall
till honom eller henne. Och
denne mindre anmärks be-
nämning från han sedan får
sig tyst i stenen i mörk-
het. Men andra föremål än
hörn dricka användas. Man
kan t. ex bli myt-as, tobaks,
brastas o. s. v. Men inget man
kalla matten för "hörn-as" —

X) As = stöpsing.



Der har ingen sanna karaktär
som uppträder — att göra sig
notigt på andras bekostnad —
men i betydligt förbättrat
grad. Färdig (eller ganska riklick)
på i fall för presterna
till några namnen med
varandra den tvärlin eller
mitten, ty skulle någon för
den alla ringade mening
kom, så kunde tillräckligt
"Hornas" ~~komma~~ att höras
berättligt och alltså de
närmaste dagarna, men
man kan vara vis om att
m-er i tillräckligt var korta.

Några andra upplagor eller
~~det~~ sater och kunde vet
jag ej förhållanden i ~~stora~~



er i samband med vården-
dagen. Inga utskickningar
eller dyktigt brukas. Befolk-
ningen tror sig ha på sitt
primitiva ~~man~~ uppfattningen
målet ändå på god fot
kan.



Upplysningar till förestå-
ende uppgift om handlagen
är

Wille. Anderson,
Storgatan 66,
Gladmar.

Upplysningar gäller, som
förunder namnet, Stenby i Strö-
sörken, vilket är upplysningens
föreläggare och hemmet.

—